

Warszawa, 19.03.2026 r.

Szanowny Pan
Dariusz Standerski
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Cyfryzacji

Szanowny Panie Ministrze,

bardzo dziękujemy za zaproszenie do udziału w konsultacjach publicznych dotyczących projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej oraz niektórych innych ustaw (UC122). Poniżej Izba Gospodarki Elektronicznej (dalej: **e-Izba**) jako organizacja zrzeszająca polskie przedsiębiorstwa z branży e-commerce przedstawia uwagi do tego projektu ustawy.

I. Uwagi ogólne

Projektowane wdrożenie europejskiego portfela tożsamości cyfrowej (EPTC) przewiduje funkcjonalności w znacznej mierze nakładające się na już istniejące usługi dostępne w aplikacji mObywatel, przy jednoczesnym utrzymaniu obu rozwiązań jako od siebie niezależnych. Taki model, choć teoretycznie możliwy, w praktyce oznacza złożony i kosztowny proces migracji użytkowników oraz partnerów integracyjnych, a także ryzyko niespójnych komunikatów co do docelowego kierunku rozwoju systemu identyfikacji elektronicznej w Polsce. Rekomendujemy jednoznaczne przesądzenie w ustawie i uzasadnieniu, że EPTC będzie elementem ekosystemu mObywatel – jako certyfikowany moduł zgodny z eIDAS – co zapewni integralność architektury, ułatwi komunikację oraz uprości ścieżkę adopcji przez obywateli i rynek.

II. Model docelowy: konsolidacja zamiast dualizmu rozwiązań zapewnianych bezpośrednio przez państwo

W zakresie europejskich portfeli tożsamości cyfrowej zapewnianych bezpośrednio przez państwo, utrzymywanie dwóch rozłącznych rozwiązań – aplikacji mObywatel i odrębnego portfela – powoduje powielanie komponentów, interfejsów i procesów, a w konsekwencji rodzi wątpliwości natury prawnej i organizacyjnej. W szczególności, wobec już zrealizowanych integracji po stronie sektora finansowego i telekomunikacyjnego, ponowne wdrażanie połączeń do nowej aplikacji oraz ich równoległe utrzymywanie stanowiłoby obciążenie operacyjne i kosztowe, bez

proporcjonalnych korzyści funkcjonalnych. Wobec deklarowanego w debacie publicznej przez Ministerstwo Cyfryzacji zamiaru integracji portfela z mObywatel, potrzebne jest ustawowe doprecyzowanie, że to mObywatel – po uzyskaniu statusu certyfikowanego EPTC – jest jednym, docelowym środowiskiem dla usług i dokumentów cyfrowych, a nie że EPTC ma sukcesywnie przejmować funkcje obecnej aplikacji.

Z perspektywy obywatela kluczowa jest prostota: czynności urzędowe, podpisy lub weryfikacja tożsamości powinny odbywać się w ramach jednego interfejsu. Dylemat „mObywatel czy europejski portfel” zwiększa barierę wejścia i ryzyko błędnej ścieżki, a w rezultacie osłabia zaufanie do rozwiązań państwowych. Docelowy model powinien przewidywać, że użytkownik otwiera mObywatela, a aktywacja trybu zgodnego z eIDAS 2.0 dzieje się w tle, automatycznie i tylko tam, gdzie to niezbędne z punktu widzenia wymagań danej usługi. Taka transparentna „jednoaplikacyjna” logika gwarantuje spójny odbiór, obniża koszty wsparcia i komunikacji oraz przyspiesza wdrożenie systemu.

III. Koszty publiczne i zgodność z SCA (PSD2/PSD3)

Plan finansowy nowelizacji przewiduje wieloletni wzrost nakładów budżetowych (od 45,50 mln zł w 2026 r. aż do 84,11 mln zł w 2035 r.). Tymczasem konsolidacja rozwiązań w jednym ekosystemie przez wykorzystanie istniejącego kodu i infrastruktury mObywatela pozwoliłaby na istotne ograniczenie kosztów utrzymania i rozwoju oraz zminimalizowała ryzyko zarzutów niegospodarności wynikających z równoległego finansowania dwóch podobnych środowisk. Jednocześnie projekt wymaga doprecyzowania, w jaki sposób mObywatel/EPTC będzie spełniał wymogi Silnego Uwierzytelniania Klienta na gruncie PSD2/PSD3, w tym określenia mechanizmów, poziomów zaufania i interfejsów technicznych umożliwiających stosowanie odpowiednich kombinacji czynników (posiadanie/wiedza/biometria) w procesach płatniczych i dostępu do rachunków. Dookreślenie tej ścieżki jest niezbędne dla przewidywalnego planowania integracji po stronie sektora finansowego.

IV. Zakres danych dla AML/KYC i mechanizm udostępniania

Projektowany art. 22a ust. 2 pkt 2 ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej przewiduje, że system scentralizowany zapewnia w szczególności możliwość żądania przez stronę ufającą od osoby fizycznej podania dodatkowych danych, o których mowa w ust. 4 pkt 3, i przekazania tych danych przez osobę fizyczną celem jednoznacznego dopasowania tożsamości w przypadku, gdy dopasowanie tożsamości jest niejednoznaczne. Z kolei art. 22a ust. 3 pkt 1 ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej stanowi, że w systemie scentralizowanym przetwarzane są dane osobowe obejmujące dane identyfikacyjne

osoby, o których mowa w załączniku do rozporządzenia wykonawczego 2015/1501, w przypadku osoby fizycznej posługującej się notyfikowanym środkiem identyfikacji elektronicznej. Przepis odnosi się do załącznika, który przewiduje minimalny zestaw danych osoby fizycznej—obowiązkowych (imię, nazwisko, data urodzenia, PESEL) oraz dodatkowych (imię i nazwisko rodowe, miejsce urodzenia, aktualny adres, płeć). Taki zakres pozostaje jednak niewystarczający dla realizacji obowiązków wynikających z ustawy AML: brak co najmniej serii i numeru dokumentu tożsamości, daty jego ważności oraz miejsca (miasta) i kraju urodzenia. W konsekwencji instytucje obowiązane, w tym instytucje pożyczkowe, nie będą mogły oprzeć onboardingu klientów oraz zawierania umów/procesowania transakcji wyłącznie na danych z portfela tożsamości cyfrowej, co wymusi równoległe, dublujące się procedury weryfikacyjne. Zwracamy także uwagę na błąd redakcyjny w projektowanym art. 22a w zakresie odesłania do „ust. 4 pkt 3”, wymagający korekty, aby nie rodził wątpliwości interpretacyjnych przy dopasowywaniu tożsamości.

Ponadto mechanizm selektywnego udostępniania, choć słusznie wzmacnia kontrolę klienta nad prywatnością, w praktyce może prowadzić do przekazywania instytucjom finansowym niekompletnych zestawów informacji, co utrudnia realizację procesów regulowanych. Postulujemy, aby strona ufająca miała uprawnienie do określenia obowiązkowego profilu danych niezbędnych do zawarcia umowy bądź przeprowadzenia transakcji. Użytkownik powinien mieć jasny wybór: albo udostępnić pełen pakiet wymagany przepisami, albo zrezygnuje z usługi. Należy wykluczyć możliwość przesyłania częściowo wypełnionych formularzy lub ograniczania zgód w sposób skutkujący niepełnością danych wymaganych prawem.

Z wyrazami szacunku

Patrycja Sass-Staniszevska
Prezes Izby Gospodarki Elektronicznej